

udmærket godt an at rette „Antal” til „Tal”.

I § 28, der omhandler det Møde af Menighedsraadet, der ledes af Biskoppen eller Provsten, og hvor Indstillingen finder Sted, har man under Nr. 42 fra hele Udvalgets Side stillet det Ændringsforslag, at Lederen af Mødet ikke skulde være til Stede ved Indstillingen, medmindre de stemmeberettigede ønske det. Efter Ændringen bliver det saaledes, at der indstilles 3 af de Ansøgere, hvis Ansøgninger ere fremsendte, til Ministeriet, og saa stemmes der om, hvem der ønskes indstillet, medmindre de stemmeberettigede ønske at foretage Indstillingen i et senere umiddelbart derefter følgende Møde. Jeg kan tiltræde denne Ændring, naar man holder paa, at dette Møde, hvori Indstillingen finder Sted, afholdes — ja, umiddelbart er jo et strengt Ord —, men saa nogenlunde umiddelbart efter det andet Møde, idet man ellers let kan opleve, at den Beslutning, som dette Møde, der ledes af Biskoppen eller Provsten, i Virkeligheden vilde tage, bliver en anden. Jeg har forstaaet, at der til tredie Behandling vil komme et Forslag angaaende en nærmere Udformning af dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor udtale, at jeg kan gaa med til denne Ændring her, men dette Ord „umiddelbart” maa ikke afløses af et andet, der sætter Tidfristen ud over den samme Dag.

Til § 31 er der under Nr. 44 stillet et Ændringsforslag. § 31 angaar jo den saakaldte Andenpræst, og man har ment, at det var altfor meget at forlange, at $\frac{1}{5}$ af samtlige kirkeligt stemmeberettigede i et Pastorat skulde være for en saadan Andenpræsts Ansættelse, og heri kan jeg være ganske enig; jeg kan endvidere være enig i, at det er vanskeligt at sige $\frac{1}{10}$ i Stedet for $\frac{1}{5}$, da vore Sogne ere saa ulige i Størrelse, og jeg kan godt slutte mig til Forslaget her om, at de 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand kunne foranledige en saadan Andenpræsts Ansættelse; naturligvis maa de selv betale ham. I Slutningen af § 31 er der tilføjet, at Arbejdsregulativet skal fastsættes af Biskoppen efter Samraad med de paaagældende Præster og Menighedsraadet, og der er jo af det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) yderligere stillet det Forslag, at dette Regulativ skal godkendes af Ministeriet. Jeg vil kunne gaa ind paa begge disse Forslag; jeg finder, at det er en selvsagt Ting, at Biskoppen maa forhandle med Præsterne, og det er rimeligt, at han raadspørger Menighedsraadet, naar Talen er om at fastsætte Regulativet, og jeg finder ogsaa, det

er rimeligt, at hvis Biskoppen ikke kan blive enig med vedkommende Præster og Menighedsraad, falder Sagen til Afgørelse for Ministeriet. Jeg kunde ønske, at det ærede Medlem fra Herning havde udtrykt sin Ændring saaledes, at man klart forstod, at hans Mening var den, at kun naar Biskoppen og vedkommende Præster og Menighedsraadet ikke kunne enes, sendes Sagen til Ministeriet, thi ellers har Ministeriet ikke stor Fornøjelse af at godkende den Ordning, de have truffet.

Til § 32 er der kun foreslaaet en sproglig Ændring, som ogsaa er en udmærket Forbedring, og som jeg takker for. Ogsaa til § 33 er der foreslaaet en sproglig Ændring, men den er kun lille.

Dermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, der ere stillede enten af hele Udvalget eller af Udvalgets Flertal.

Hvad angaar de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallene, kunde jeg jo ganske kort sige, at jeg ikke ser mig i Stand til at slutte mig til dem. Jeg finder ikke, at Stedet er det rigtige og Tiden den rette til her at indgaa paa en Drøftelse i det enkelte med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om hans og hans Gruppes Forslag. Det er jo et ganske selvstændigt Forslag. Det ærede Medlem lagde stor Vægt paa, at man efter hans Forslag vilde faa frivillige Menighedsraad. Men maa jeg gøre opmærksom paa en lille Morsomhed, der er i dette Forslag, at disse frivillige Menighedsraad skulde have med alle de Opgaver at gøre, som man betegner som de uvigtige, men som ere stadig tilbagevendende, hvortil for Eks. hører Kirkens Opvarmning og Kalkning og alle den Slags praktiske Foranstaltninger. Naar vi derimod komme til Hovedopgaverne for et Udvalg af Menigheden, nemlig dette at være med til at vælge Præsten, skulde der paa ganske samme Maade som nu vælges et Udvalg af Menigheden dertil. Det er lidt morsomt, synes jeg blot, at det har sneget sig ind i det ærede Medlems Forslag, at paa alle de uvæsentlige Punkter skal Frivilligheden træde til, og der bæres man højt oppe i Kraft af den, men naar man kommer til det Punkt, hvor det egentlig gælder, slipper Frivilligheden op, saa har man at vælge, og det staar i Loven, det er lovfæstet. Det ærede Medlem var ogsaa bange for, at denne Forstærkning af Menighedsraadene, som kommer nu, var ret illusorisk, og nævnede, at hvis der sad et Menighedsraad paa 9 Medlemmer, og dette altsaa blev forstærket med andre 9, og man saa tænkte sig, at